Royal Hôtel
Biskra 8.1.-21.

Käraste Morfar!

Jag skickar här ett par fotografier, hvaraf två såsom julgranen(!) utvisar äro tagna själfva juldagen, det tredje fotot är taget några dagar innan jul. Af Mamma kanske Morfar hört, hur vi firade julen här nere i Sahara. Såsom fotografiet utvisar, hade vi lyckats åstadkomma en julgran, bestående af två pinjegrenar fastbundna vid vår klädhängare. Grenarna hade mot 50 frcs. anskaffats af en arab; jag tror, det är säkrast, att inte forska efter ursprungsorten, ty mig veterligt finns här inga pinjer som vära vildt! - Första veckan här i Biskra hade vi verkligen nedrigt kallt; det låg snö på bergen härbakom & det

578 - 1

blåste friskt därifrån. Vi riktigt afun-
dades de lyckliga som hade pälsar
med sig. Men julaftonen smälte all
snön på bergen & därmed blef här varmt.
Juldagen visade termometern i solen
54°. Det kanske var ännu mer, men
som vår termometer endast kunde visa
55° togo vi in den för att rädda dess
lif. Julaftonen drucko vi té här på hotellet
kl. 1/2 5 em. & sedan gingo vi upp på vårt
rum där vi lyckades få en riktig svensk
julafton med verklig stämning. Nog var
det litet trångt om utrymmet, det kan
inte nekas, men det fingo vi finna oss
i. Vi voro samlade alla svenskar i Bisk-
ra, & det var ej så lite, 7 utom oss, alltså
17 stycken! – Om finns här på vårt hotell
& ett till sammanlagt 22 svenskar, det är ju
mycket troligt, att de öfriga hotellen också
hysa några. I Algier finnas många af våra
landsmän, på Rivieran & i Italien legio.
Finns det några hemma i vinter?! —
Julmiddagen åto vi tillsammans här i
Matsalen. Populacen tittade oförstående

på vårt med ljus & rödt silkespapper dekorerade bord. Kyparna gjorde reflektionen att "det märks, att det är jul i morgon!" Här ha de ingen aning om julfirande på något vis. Det är en dag som alla andra. Jag trodde, de skulle taga skadan igen nyårsaftonen, men däraf blef intet. Vi gingo på kvällen med två arabiska vänner, en caïd & en spahilöjtnant, på Biskras Casino (synnerligen sekunda lokal). Vi sutto & småpratade vid en kopp kaffe & väntade att något skulle hända, åtminstone när klockan slog 12. Men pytt, hvad det blef. Dansen i salen bredvid (af Biskras små bod- & post frökner & dito herrar) & "petit chevaux" samt baccaratsalarna fortsatte utan uppehåll, så det nya året dansades & spelades in som hvilken annan kväll som helst. Å hu! hvad fransmännen verka tråkiga. Axel sade just idag: Ju mer man lär känna ett folk, desto mer kommer man underfund med deras goda sidor, med fransmännen är det precis tvärtone, ju

mer man ser af dem, desto sämre tycker man om dem." Och Axel har ju sett af dem en hel del! — Här förflyter lifvet ganska lugnt & jämnt. Sensationer höra till undantagen. Dock förekomma de. Såsom häromdagen Jag låg i sängen för örspräng & Axel satt bredvid & pratade. Vi beundrade just det (från S:t George omtalade) stiliga schweizerparet som stodo utanför på terassen utittade ner på gatan. Axel uttryckte sin absoluta åsikt att göra deras bekantskap på något vis. Han behöfde inte vänta länge, ty i samma ögonblick började mr Chandon ropa på oss att komma & titta. Axel flögut som ett skott, jag efter i regnkappa, tofflor & ombundet hufvud. Han morfar drömma om, hvad som försiggick därnere på vägen alldeles medanför oss? En karavan hade stannat & en liten kamel höll på att komma till världen. Vi fingo bevittna hela förloppet. En halftimme senare lastades kamelungen på en annan kamel

Ö karavanen fortsatte Ö den nyvordna modern fick trafva med utan barmhärtighet. De hade ej ens lossat packningen från hennes rygg under hela proceduren. Föröfrigt bjuder Biskra just ej några sensationer. Axel Ö jag bruka gå en långpromenad hvarje eftermiddag så långt jag orkar. För mig räcka promenaderna väl till, men Axel, som har ett oändligt behof af motion, känner nu alla vägars härikring Ö börjar tänka på litet längre turer.

Araben, som står på fotografiet mellan Axel Ö mig är vår bekantskap från tåget: marabouten Ladjouzi, hvilken vi hade mycken glädje af den veckan han var här. Han hör till Mohammeds afkomlingar, hvarför han anses litet helig af sina landsmän. Vi hade ju en faslig tur, att så där bli bekanta med riktiga araber. Tack vare dessa ha vi lyckligen undkommit alla stadens guider. En annan af

de bekantskaperna var caïden, som redan två gånger varit här & hälsat på oss. Han är en ovanligt sympatisk & stilig människa & treflig att resonnera med. Hans svåger, löjtnant Benayed, här i Biskra vid spahiregementet, träffa vi ganska ofta. Hotellgästerna titta förvånade på våra middagsgäster. Ena dagen hade vi marabouten. Nyårsdagen hade vi caïden & löjtnanten; de två i full stass, det var inte fy skam det. Caïden i röd ämbetsburnus med breda guldbroderier. Undra på att hotellet tittade! De få hålla tillgodo med guiderna de & de äro knappast presentabla middagsgäster.

I dag är här ganska kallt igen, men solen har nu kommit fram igen & i den är det varmt. Barnen & Axel må bra. Själf har jag som sagt haft ondt i ett öra ett par dager, men det gick lyckligtvis hål af sig själf & är nu betydligt bättre. Dessutom har jag hostat enoist sedan jag kom hit, men det ger

IV

sig väl, när jag blir van vid luften. Åtminstone har astman hållit sig fjärran & då är jag belåten. — Hur står det till med Morfar nu för tiden. Jag hoppas, att det blifvit bättre & att Morfar slipper den tråkiga bronkiten som brukar komma på vintrarna. De tråkigaste, dimmiga & fuktiga vintermånaderna november & december äro ju nu lyckligtvis öfver & ni ha väl nu ändtligen fått litet kallare med högre & klarare luft. — Jag längtar intensivt efter en hederlig gammal söndagsmiddag igen. Här är både sällskap & mat så hopplöst ointressanta! Men jag får väl tåla mig till sommaren. Men då kommer jag också mycket snart & hälsar på.

Vill Morfar hälsa Mormor & Tant Ida så rysligt mycket. En stor famn till Morfar själf från så tillgifna dotterdottern

Carola

Tack, för julttelegrammet!
Förlåt brefpapperet, men det är det enda Bickra kan prestera!